2014-12-27

Geestelijke Vlinders – Deel 1

Dag allemaal,
In mijn E-nieuwsbrief van de 16e deelde ik een recent bezoek van de Heer waarin Hij sprak over Zijn volk dat 'geestelijke vlinders' najaagt. (Als je de E-nieuwsbrief niet ontvangen hebt, ga dan naar cwowi.eu en klik op NL, dan Weekly Thoughts Nederlands en daarna op CWOWI E-nieuwsbrief).

In het kort
De Heer kwam naar mij toen en zei dit: "Velen hebben vragen over het komend jaar, maar Ik werk in harten in die mate dat men besloten heeft niet langer achter geestelijke vlinders aan te willen jagen, maar zich wil concentreren op de kern van wie ze in Mij zijn en wat zij geloven, en men die mensen wil gaan opzoeken die dezelfde geestelijke prioriteiten hebben."

Toen stonden we naast een veld waar kinderen op vlinders aan het jagen waren. Maar sommigen stopten hiermee en gingen aan de rand van het veld zitten, hun gezichten naar buiten gericht, en deelden water en voedsel uit aan hen die buiten het veld waren. Opnieuw, volg bovenstaande instructies als je het nog niet gelezen hebt.

Wat bedoelde Hij met 'geestelijke vlinders?'
Bij Zijn wederkomst zegt de Heer, in Mattheüs 25:34-40, over hen die in Zijn ogen rechtvaardig zijn:

"Dan zal de Koning tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn zeggen 'Komt gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk dat u bereid is van de grondlegging der wereld af. Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot mij gekomen."

"Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen 'Here, wanneer hebben wij u hongerig gezien/eten gegeven, dorstig/ drinken gegeven…eenzaam/gehuisvest…naakt/bekleed…in de gevangenis/opgezocht?"
En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze Mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan."

Die woorden zullen precies zo gesproken worden als Hij verklaarde. Als we dat geloven, en als we geloven dat we in de eindtijd leven, zouden we bovenstaande teksten dan niet met vol vertrouwen kunnen lezen en zeggen 'Ja Heer, dat is mijn leven, dat doe ik, dat zijn ook mijn prioriteiten!'

Stel dat Hij nu zou komen voor hen die denken dat het de grootste geestelijke ervaring is om 'dronken in de geest' te zijn, of 'te vallen in de geest'. Stel dat Hij komt voor hen die denken dat het hoogste en beste dat God voor hen heeft, een bepaalde prediker is die hen de handen oplegt voor een nieuwe zalving? En stel dat iemand zo bezig is met persoonlijke profetie – of bevrijding – of het naar de derde hemel gaan –dat zij denken dat dit het hoogste en beste is dat God heeft en op dit moment doet?

Als Jezus op dit moment zou terugkomen, kunnen wij dan, ieder voor onszelf, zeggen dat wat voor Hem het belangrijkst is, ook voor ons zo is? Is Zijn idee over het werk van de bediening ook zoals wij erover denken?

In het begin
De apostelen hoorden van Hem persoonlijk waar Hij naar kijkt bij Zijn wederkomst, en zij gaven die <u>prioriteit en levensstijl</u> aan anderen door, want in Handelingen 2 tot hoofdstuk 6 gaan de mensen zelfs zo ver dat ze alles wat overbodig is, verkopen om zo voor de noden in hun midden te zorgen.

"En de menigte van hen die tot geloof gekomen waren, was één van hart en ziel, en ook niet één zeide, dat iets van hetgeen hij bezat zijn persoonlijk eigendom was…want er was ook niet één behoeftig onder hen; want allen die eigenaars waren van stukken grond of van huizen (mensen die meerdere huizen en land bezaten), verkochten die en brachten de opbrengst van de verkoop en legden die aan de voeten van de apostelen en aan een ieder werd uitgedeeld naar behoefte." (4:32-34)

Dat wil niet zeggen dat zij allemaal in een commune woonden, nee, ieder had zijn eigen huis om in te wonen, maar hun harten waren toegewijd anderen in hun midden te helpen, en als er noden waren, nam men van hun eigen spaargeld en investeringen om in die noden te voorzien. (in die tijd waren er geen banken, dus al het cash geld werd geïnvesteerd in huizen, grond, vee en dergelijke)

Al deze middelen voorzagen in water, eten, kleding, onderdak en meer voor hen die in nood waren, wat consistent is met Jezus' prioriteiten. In de 30 jaar daarna, waar Handelingen over vertelt en het grootste deel van het Nieuwe Testament, zien we dat het werk van de bediening op dezelfde manier omschreven werd; het lichaam van Christus had dezelfde prioriteiten als Jezus. In Antiochië, toen Agabus profeteerde over een komende hongersnood in Judea, besloot het lichaam (dat in huizen samenkwam) een offer op te halen ter ondersteuning van de broeders en zusters in Judea (Handelingen 11:28-30)

Paulus ontving liefdegaven voor de armen in Jeruzalem, in 1 Korintiërs 16, 2 Korintiërs 8 en 9, Romeinen 15:25-26.
Jacobus zegt dit: "Zuivere en onbevlekte godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk, en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren." (Jacobus 1:27)

Hoe spel je godsdienst?
Dus zien we consistent bij alle leiders en alle mensen, en door het hele Nieuwe Testament heen, dat de prioriteiten van het lichaam van Christus dezelfde waren als de prioriteiten van Jezus bij Zijn wederkomst. Zouden onze prioriteiten niet hetzelfde moeten zijn?

Definiëren wij zuivere godsdienst hetzelfde? Dat wij onszelf onbesmet van de wereld bewaren? Dat wij de weduwen en wezen in hun druk bezoeken?

Of definiëren wij, of hebben we dat in het verleden gedaan, zuivere godsdienst als het leren persoonlijke profetie te geven, of de straat op te gaan om met vreemden te praten en te zien of de Heer ons woorden voor hen geeft, of te roepen en te schreeuwen naar God om de hemel voor ons te openen, of om dronken in de geest te zijn en rond te waggelen als een tollend kind?

Waarom laten mensen zich afleiden door geestelijke vlinders?
Vanaf het begin kwamen christenen in huizen samen als de primaire ontmoetingsplaats om gemeente te zijn. Als je iedere week met ongeveer dezelfde mensen bij elkaar komt, leer je elkaar kennen en weet je wat de noden zijn, en neemt iedereen persoonlijk de verantwoording op zich, uit een hart vol liefde, om voor de anderen te zorgen. Hoe iemand geholpen kan worden, is iets natuurlijks: met geld, vaardigheden, tijd, wijsheid en andere middelen om te helpen in wat nodig is.

In de auditorium kerk gaat het over programma's die het werk van de bediening doen, en is het niet gebaseerd op individuele verantwoordelijkheid. Er is een groep die bijvoorbeeld op zaterdag de straat op gaat, of men geeft een paar blikken soep aan een andere bediening, of je kunt een jas die je niet meer aan hebt, aan de kledingbeurs geven, of geld voor de bus bediening geven, of aan de gevangenis bediening enz.

Maar zelf hoef je niet wat te doen. Dat geeft christenen in de auditorium kerk de luxe geestelijke vlinders voor zichzelf na te jagen. Zodra men de tienden heeft gegeven, de offers, het blik soep of de extra jas, is men van alle verantwoordelijkheid af. Bevrijd daarvan kan men nu de vlinders najagen!

"Ben jij al naar ….geweest? ik werd zo dronken in de geest, ik heb nu een nieuwe zalving in mijn leven gekregen! Wow, we hebben de hemel naar beneden gebeden! Doordat we schreeuwden en het naar God uitriepen, kwam de hemel naar beneden! Sommigen vertelden zelfs dat ze naar de 3e hemel gegaan zijn en één mevrouw rolde en schreeuwde, de Heer was zo machtig op haar! Ik heb zelfs een demon horen spreken voordat hij uitgeworpen werd, wow, wat een krachtige tijd van bediening hebben we gehad!"

Het maakt niet uit hoe ik naar de woorden van Jezus kijk, ik kan mij niet voorstellen dat Hij iets dergelijks zal zeggen:

“Kom en beërft het Koninkrijk dat voor u bereid is. Want Ik was dat behoeftige gezin dat naast jou in de kerk zat, waar jij niet mee om wilde gaan omdat ze zo slecht gekleed waren. Ik was de alleenstaande moeder die geld nodig had voor haar kinderen, maar jij vond dat je meer dan genoeg gedaan had toen jij je oude jas naar de kledingbeurs gaf – goed gedaan!”

“Ik was je buurman die huwelijksproblemen had en in plaats van hen te helpen, negeerde je hen onderweg naar de kerk. Geweldig! Kom en beërf jouw koninkrijk! Want jij negeerde de mensen om je heen, hoewel je naar eigen zeggen een verhoogde zalving van Mij ontvangen hebt (waar denk je dat het voor was, voor jezelf?). Ga je koninkrijk binnen met je kippenvel! Kom en profeteer allen die denken profeten te zijn, omdat jullie een beetje meer ervaring hebben in persoonlijke profetie!”

Hmmmmm…geestelijke vlinders, of de prioriteiten van Jezus hebben? En als we willen veranderen, hoe ziet dat er dan uit – tot de volgende week!
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2015-01-03

Geestelijke Vlinders – Deel 2

Dag allemaal,
Barb en ik hebben allebei een iPhone, die een gecomputeriseerde software assistent heeft, met een vrouwelijke stem, Siri genaamd. Als je de ronde knop van de telefoon indrukt en ingedrukt houdt, komt er een vrouwelijke stem die vraagt “Waar kan ik u mee helpen?” Je kunt Siri van alles vragen, van de uitslag van een voetbalwedstrijd, tot het dichtstbijzijnde benzinestation, tot de weersvoorspelling aan toe en noem maar op.

Barb en ik hadden een diep gesprek en zij begon in haar tas te zoeken naar iets en drukte daarbij per ongeluk op de ronde knop van haar iPhone. Onmiddellijk vroeg Siri: “Waar kan ik u mee helpen?” en Barb, die in het midden van een zin was, zei tegen Siri zonder erbij na te denken: “O, wees toch stil, ik had het niet tegen jou”, waarop Siri onmiddellijk reageerde met: “Dat is niet erg aardig!” Wij barstten allebei in lachen uit, het idee alleen al dat een telefoon kan praten en Barb op die manier antwoord gaf!

Zo voel ik mij ook een beetje als ik het heb over de visitatie met de Heer waarin Hij zei dat Zijn volk op geestelijke vlinders aan het jagen is. In het zoeken in mijn ‘tas’ van christendom, om definitie en oplossingen te vinden, wil ik niet per ongeluk een hete knop indrukken, zodat iemand denkt ‘Dat is niet erg aardig.’

Ik heb een aantal geestelijke vlinders nagejaagd
Toen Barb en ik tieners waren, was er een tijd in onze tiener bidstonden, dat het leek of bijna iedereen wel een demon had, of dat een demon de schuld was van de problemen in het leven. Er werd toen veel gesproken over het hebben van een ‘bevrijdingsbediening’.

Sommigen in onze tienergroep hadden zeker wel demonen die zich manifesteerden en uitgeworpen werden. Er waren er ook die geen demonen hadden, maar die wel de aandacht wilden die ze zouden krijgen als de zeiden dat ze een demon hadden, dus deden sommigen alsof en begonnen te kreunen en te kronkelen, een Academy Award nominatie waardig.

De Heer gebruikte deze ervaringen om ons te helpen balans te vinden, om het echte mee te maken en het namaak. Het was voor een seizoen, en we kwamen er dankbaar uit, dankbaar dat we het echte betreffende het demonische hadden meegemaakt, en het onechte en we konden ons opnieuw gaan richten op Jezus en de Vader, in plaats van op ‘de duistere kant.’

In 1979 in het eerste jaar van ons huwelijk, kwamen we terecht in de geestelijke vlinder van de ‘100-voudige vergoeding’– mijn slaris was toen $ 110 per week, we gaven dus $11 en verwachten dat $1100 op de één of andere manier op onze bankrekening zou verschijnen. Barb bracht ons weer in balans, toen ze zei: “Dit voelt niet goed en ik weet wat er verandert is. We gaven eerst omdat we van

God en Zijn werk houden, maar nu geven we om te krijgen, en dat is verkeerd en daarom grieft het onze geest als we geven." Een moment van bekering later en een gebed naar de Vader dat het ons echt niets meer uitmaakt als we dat geld nooit meer zouden zien, maar dat we geven omdat we van Hem houden en van Zijn kinderen, en we waren opnieuw in balans.

Onze kerk versus die van Petrus en Paulus
Het feit is dat het christendom in het Nieuwe testament opmerkelijk anders was dan vandaag in de auditorium kerk gepraktiseerd wordt. Er waren toen geen geestelijke vlinders om op te jagen, omdat hun focus en hun tijd ging over wat Jezus zei in Mattheüs 25:40, het zorgen voor de fysieke noden van zijn broeders.

"…in zoverre gij dit (water, kleding, voedsel, bezoek) aan één van deze Mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan."

Dit zijn geen werken om gered te worden, omdat Jezus tegen gelovigen spreekt hier, over het zorgen voor andere gelovigen, dus deze werken van de bediening komen voort als gevolg van onze redding, niet om onze redding te verkrijgen.

Zorg allereerst voor hen in het geloof, daarna naar buiten, naar hen die niet gered zijn
Hij zei 'Mijn broeders.' Dat wil zeggen dat de focus van ons geven gericht is aan de 'broeders,' niet de onbekeerden. 'Broeders' is een oude term die gebruikt werd als men sprak over mannen en vrouwen.

Deze focus op het zorgen voor het lichaam van Christus in de allereerste plaats, in plaats van zorg te dragen voor de fysieke noden van de onbekeerden als een evangelisatiemiddel, kan als een verrassing komen, maar het Nieuwe testament laat consistent zien dat zij aan andere gelovigen gaven, niet aan de onbekeerden, wat consistent is met het gebod van Jezus om voor Zijn broeders zorg te dragen.

Dit verklaart waarom de gelovigen door heel Handelingen heen, onder zichzelf gaven, om ervan verzekerd te zijn dat er onder hen geen noden waren – zij probeerden niet voor de hele stad te zorgen. Dit is waarom men, toen er door Agabus over een toekomstige hongersnood geprofeteerd werd in Handelingen 11, een offer zond aan de medegelovigen in Judea, en niet aan de onbekeerde slachtoffers van de hongersnood. En Paulus offer voor de arme heiligen in Jeruzalem, in Romeinen 15 en 1 Korintiërs 8 & 9, werd door de gemeente opgehaald en gezonden naar de gemeente in Jeruzalem – niet naar de arme zondaars in Jeruzalem. Geld en middelen van het lichaam van Christus bleven in het lichaam van Christus.

Dat wil niet zeggen dat we de onbekeerden helemaal moeten negeren, maar zij krijgen van wat over is, ze zijn niet het aandachtspunt in ons geven. Paulus zei in Galaten 6:10 goed te doen voor allen, maar inzonderheid voor de geloofsgenoten. De broeders zijn onze eerste prioriteit.

Dit verklaart ook waarom er zoveel mensen toegevoegd werden aan de Heer, de eerste jaren na Pinksteren – de onbekeerden zagen een groep mensen in vuur en vlam voor God, die van elkaar hielden en zover gingen dat er geen enkele nood meer in hun midden was. Als jij daar buiten stond, en je keek naar binnen, en jij had kleding en voedsel nodig, en je zag die blijde groep mensen die alles hadden wat ze nodig hadden, zou jij dan ook niet willen weten hoe dat zat? Sommigen waren bang, anderen kwamen erbij, of hielden het van een afstand in de gaten – maar het effect was dat mensen aan de Heer toegevoegd werden.

Wat heeft dit te maken met vlinders?
De auditorium kerk heeft, als contrast hiermee, programma's voor de bediening, wat inhoudt dat (statistisch) 80% van een gemeente geen andere verwachting op hen geplaatst weet dan aanwezig te zijn en te geven wanneer dat gevraagd wordt. Dus zijn er nu veel christenen die bezig zijn met zichzelf, en wat zij nodig hebben van God; ze hebben het idee dat ze iedere wind van leer kunnen najagen en ieder 'heet' ding dat er is, waardoor ze God hun dienstknecht maken, in plaats van dat zij God dienen.

De programma;s en de nood voor infrastructuur en geld verklaart waarom de auditorium kerk zo gewillig is de onbekeerden te helpen, terwijl er gemeenteleden zijn die hulp met het betalen van de hypotheek nodig hebben, of met hun auto, maar zij worden afgewezen. Hun prioriteiten zijn 180

graden omgekeerd aan wat Jezus verklaarde waar Hij naar kijkt bij Zijn wederkomst. Als wij zouden geven aan onze broeders in ons midden, en als wij in relatie met elkaar zouden staan, zou er geen tijd nog interesse zijn om achter de nieuwste geestelijke vlinders aan te gaan die voorbij komen.

Jezus zei "Zuivere en onbevlekte godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren." De context is CHRISTELIJKE wezen en weduwen, omdat hij aan christenen schreef, zoals Handelingen 2-6 dat ook laat zien. Dat is zuivere godsdienst. Kijk eens naar de gemiddelde kerk – bewaren zij zichzelf onbesmet (onbedorven) van de wereld? Is het hun prioriteit als kerk om de GELOVIGEN, in hun kerkbanken, te voeden/water geven/ kleding/bezoeken die dit nodig hebben? Kunnen zij zeggen 'Er is onder ons niemand die behoeftig is, omdat niemand zegt dat iets wat hij heeft, van hemzelf is'?

Voor welke bediening moet de '5-voudige' de heiligen toerusten? Zijn volk? Efeziërs 4:11-16
Om consistent te zijn met wat Jezus zei over het werk van de bediening dat Hij bij Zijn wederkomst wil zien, om consistent te zijn met de beschrijving van het werk van de bediening in de rest van het Nieuwe Testament om EERST te zorgen voor de behoeften van de broeders, moeten we concluderen dat de kern van het 'dienstbetoon' waar de 5-voudige de mensen voor moet toerusten, is het voeden/kleden/opzoeken van de zieken en gevangenen. De kernopdracht van de 5-voudige is daarom om allereerst individuen te helpen en erop toe te zien dat er onder de broeders niemand is die behoeftig is.

Daarom werden er allereerst 7 mannen aangesteld in de gemeente in Jeruzalem, die zorg gingen dragen voor de noden van de weduwen. Het was niet een kleding programma voor de onbekeerden in de stad. Niet een voedselprogramma voor de onbekeerden in de getto's, hun focus was te zorgen voor de noden in hun midden. Voedsel, water, kleding, onderdak (Handelingen 6)

Efeziërs 4:15 gaat verder en zegt dat als wij het werk van de bediening doen (water/voedsel/kleding/bezoeken van de broeders) we niet meer als kinderen op en neer, heen en weer geslingerd, onder invloed van allerlei wind van leer zullen zijn, maar dat wij dan groeien, in liefde, in elk opzicht naar Hem toe, zoals de zenuwen in het lichaam het hele lichaam met elkaar verbindt. Lees Efeziërs 4:11-16 met dit begrip dat de kern van de bediening gefundeerd is en voortvloeit uit de prioriteit van Jezus om ervan verzekert te zijn dat er in de noden van Zijn broeders voorzien wordt. Je zult verbaasd zijn en dingen zien die 100% consistent zijn, van Mattheüs tot aan Openbaring.

Om te beginnen te denken zoals Jezus leerde en de apostelen demonstreerden, zal alles wat je dacht te weten over prioriteiten en relaties in de kerk, op zijn kop zetten, en je zult dan kunnen zien wat niet Schriftuurlijk is – en je bent nooit meer dezelfde. En DAAR gaat het lichaam van Christus naartoe.

Weet dat de visitatie over geestelijke vlinders een profetisch woord is over wat de Geest tot de gemeente zegt – volgende week ga ik verder met hoe deze herschikking van prioriteiten tot stand zal komen.
Tot dan, zegen!
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar: cwowi@aol.com

2015-01-10

Geestelijke vlinders – Deel 3

Dag allemaal,
Ik heb het gehad over het najagen van geestelijke vlinders, naar aanleiding van een visioen met de Heer waarin te zien was dat veel gelovigen afgeleid worden door onbelangrijke zaken, maar waarin Hij deelde dat er een verschuiving in het lichaam van Christus komt naar Zijn prioriteiten.

Ik geef gewoon weer wat Hij zei – in de komende 3 jaar, voornamelijk in het Westen, zullen velen niet meer de luxe hebben geestelijke vlinders na te jagen. Begrijp me niet verkeerd – er komen tijden dat gelovigen die met de Heer wandelen zullen zien dat er in hun noden voorzien wordt en bij sommigen

zelfs buitengewoon, maar er zullen ook veel gelovigen zijn die het in deze tijden te moeilijk vinden de prijs te betalen mensen te leren kennen, of om naar iemands huis te gaan om samen te eten, of om in een nieuwe manier van 'kerk' zijn te investeren, zoals huiskerken en relatiegerichte gemeentes.

Zij hebben geen ondersteunende netwerk, al zijn het actieve christenen; er is niemand die er voor hen is – deze geestelijke eilanden kunnen zich de luxe veroorloven een eiland te zijn, zolang hun levensbootje bij goed weer kan varen, maar als er een storm komt, waar kunnen zij dan naar toe?

Herken het seizoen
In Lucas 19:41-44 nadert Jezus Jeruzalem op Zijn weg naar het kruis, dat 3 dagen later plaats vindt. Hij weende over haar en zegt: "Och, of gij ook op deze dag verstond wat to uw vrede dienst, maar thans is het verborgen voor uw ogen…omdat gij de tijd niet hebt opgemerkt, dat God naar u omzag."

Het is nu de tijd onze aandacht als een lichaam niet meer te hebben op het kinderlijk najagen van ieder nieuw onderwijs, maar op het groeien in karakter. Zo vaak heb ik met vrouwen gesproken die duizenden dollars uitgeven aan conferenties om voor het land te bidden, en voor de redding van hun gezin, terwijl hun eigen echtgenoot en kinderen willen dat vrouw en moeder thuis is om samen als gezin te kunnen zijn – maar zij is te geestelijk om praktisch te zijn, ze misleidt zichzelf, denkend dat wat zij doet, van God is, terwijl Hij van haar vraagt thuis te blijven en te groeien in karakter en als persoon, en om er te zijn voor haar gezin.

En ik heb met veel mannen gesproken die hard werken voor hun gezin en verlangen bij hen te zijn, maar die denken dat God wil dat ze zich rot werken om de luxe te kunnen geven waarvan hij denkt dat ze die willen en verdienen, zelf misleid en verblind, niet beseffend dat ze pa gewoon thuis willen hebben.

Vaak is de meest geestelijke beslissing niet meer dan een herschikken van onze prioriteiten om iets moeilijks te doen, iets buiten onze comfort zone, maar de wijzen echter bemerken dat dit Gods pad is.

Mensen beginnen in huizen bij elkaar te komen voor ontmoeting, gebed, aanbidding of gewoon vanuit een verlangen iemand die echt is in hun leven te hebben, zodat de Heilige geest zich vrij kan bewegen in aanbidding en de gaven van de Geest, met echte relaties, of men het nu huiskerk noemt of niet – men wil het echte, het onvervalste. Dit zijn degenen die anderen hebben die op hen letten, die zorgen voor de mensen in hun midden, terwijl anderen zich keren naar hun auditorium kerk om te ontdekken dat er niemand is die hen helpt.

Dit is geen bangmakerij, dit is wat eraan gaat komen. De Heilige Geest beweegt zich op dezelfde manier als Hij toen deed, binnen deze prioriteiten van Jezus en de schrijvers van het NT – voeden/water/kleding/hen in nood opzoeken, allereerst hen in het lichaam van Christus zijn. Zo zag het lichaam van Christus er in het begin uit, en zo zal het zijn bij Zijn wederkomst – "…als je de minste van Mijn broeders hebt gevoed/water gegeven/ gekleed/ bezocht, heb je het aan Mij gedaan." Aards, normaal, niet aantrekkelijk, maar des te meer geestelijk.

Velen hebben de woorden van Paulus verdraait, over het jaloers maken van ongelovigen. Men nam die woorden om dingen te verklaren als waarom kerk x 2 miljoen dollar nodig heeft voor een geluidssysteem: om de ongelovigen jaloers te maken. Of om misschien x dollars te geven aan een christelijke TV zender om de 'ongelovigen jaloers' te maken over de kwaliteit van de programma's, en dergelijke dingen.

Maar ga terug naar de eerste eeuw, naar een tijd waarin weduwen en de lammen en zieken zonder familie gedwongen waren te bedelen en op straat te wonen, in eenzame armoede, terwijl overal om hen heen christenen waren in wiens noden voorzien werd, wiens levens verrijkt waren met uitgebreide geestelijke families, vrienden, buren en collega's. Zou jij niet nieuwsgierig en jaloers worden als je die sterke relaties ziet en de liefde die ze onder elkaar hadden, zodat iedereen erop toe zag dat niemand gebrek leed?

Nu vraag ik je – is het vandaag niet net zo? Is het bewijs van onze discipelschap niet onze liefde voor elkaar?

(Joh. 13:35: Hieraan zullen allen weten dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.") Ik zeg niet dat we net als de gemeente in de 1e eeuw moeten zijn, ik zeg dat de 1e gemeente eenvoudigweg praktiseerde wat Jezus deed en leerde, en zouden wij Jezus hierin ook niet moeten gehoorzamen?

Waar beginnen we?
Ik was in een supermarkt en zoals zo vaak gebeurt, werd ik door een kleine mevrouw gevraagd iets van de bovenste plank te pakken voor haar (ik ben 1.90 meter)
Ik herkende een geest van depressie op haar en probeerde het gesprek verder te laten gaan dan 'Excuseert u mij, meneer, kunt u mij helpen dit van de bovenste plank te pakken," maar ze zei allen 'dank u' en ging verder – en alles wat ik kon zeggen was 'Graag gedaan, zegen, een fijne dag gewenst.'

Ik bad voor haar toen ik verder liep en zei tegen de Vader 'Ik zou willen dat ik wat meer voor haar had kunnen doen, zoals die geest van depressie van haar uitwerpen.' En Hij antwoordde "Da's ok, je deed wat zij nu kon ontvangen, en wat Ik wilde dat je vandaag voor haar zou doen."

Ik dacht na over Zijn geduld en hoe Hij nog steeds rondgaat en goed doet – Handelingen 10:38 zegt dat over Jezus, en Jezus zei dat Hij alleen kon doen wat Hij de Vader zag doen. (Joh. 5:19) Dat niet alleen, maar zoiets simpels als iets van een plank pakken voor iemand was zo geestelijk, zo persoonlijk vanuit de hemel aangestuurd, om goed te doen voor deze vrouw.

Pas nog, toen ik voor een stoplicht moest wachten nadat ik bij een winkel wegreed, ik gluurde in mijn achteruitkijk spiegel en zag een grote beker met fris op het dak van de auto achter mij – dat zonder twijfel om zou vallen zodra het licht groen zou worden en wij verder konden rijden. Ik rolde mijn raam naar beneden en keek om, naar de man achter mij, al wijzend op het dak boven hem…maar hij begreep het niet.

Uiteindelijk gaf ik op, zag dat de bestuurder achter hem ontzettend hard moest lachen om mijn gebaren, stapte uit mijn auto en pakte de beker fris van het dak af. Hij rolde zijn raam naar beneden toen hij zag wat ik in mijn hand had en ik ze: "Alstublieft meneer, u was uw beker fris bijna kwijt" waarop hij met een lachje zei "U bent een goede man, bedankt!"

Toen ik in mijn auto stapte, werd het licht groen en konden we verder rijden; ik dankte de Vader dat ik 'goed mocht doen' met zoiets kleins – en verbaasd en onder de indruk van de zorg van de Vader voor deze man, of hij mij nu wel of niet herkent als een Ambassadeur voor de Koning.

Jezus ging rond, goeddoende
Hij veranderde water in wijn, maar nam de eer daar niet voor. Hij genas de schoonmoeder van Petrus, maar alleen de mensen in huis wisten ervan. Hij vermenigvuldigde de lunch van een jongetje om duizenden te voeden, maar adverteerde er nooit mee, noch zocht hij een middel om Zichzelf vanwege Zijn wonderen op de markt te brengen – Hij ging gewoon rond, en deed goed.

In 2014 zag ik de nederigheid van de Heer als nooit te voren, en op mijn beurt maakt het mij nederig en onder de indruk. Hij zei, in Mattheüs 11: "Neem Mijn juk (de Heilige Geest) op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen."

Merk op – Hij is waarlijk nederig en zachtmoedig van hart, al is hij de Koning over alles. Zijn juk leert ons nederigheid, en die nederigheid leidt tot rust voor onze zielen – niet onze geest, maar zielen: emoties, gedachten.

Paulus zei tegen de Korintiërs dat hij *vreesde dat hun gedachten **van de eenvoud in Jezus**, en het evangelie en de Heilige Geest afgetrokken zouden worden. Als jij verleidt bent tot een gecompliceerd geloof, met volle agenda's en formules en manipulatie en vertoning gebaseerd op 'als ik dit doe, zal God dat doen,' bekeer je dan en keer terug naar wat Jezus zei – doe goed aan zijn broeders in praktische manieren, in relatie met anderen in het geloof, en vindt eenvoudigweg manieren om de liefde van God in je hart aan anderen te demonstreren. (* 2 Korintiërs 11;3-4)

Hoor wat de Geest tot de gemeente zegt – het seizoen van het jagen op geestelijke vlinders is voorbij – tijd om de kerk te zijn, niet kerkje te spelen. Tijd om een christen te zien, niet een christen te spelen.

Volgende week een ander onderwerp,
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com